

sv. Florián

Narodil se někdy v polovině 3. století našeho letopočtu na území dnešního Rakouska. Nejdříve působil jako plukovník římského vojska v Cetii (dnešní rakouská obec Zeiselmauer), poté jako správce římské provincie Noricum se sídlem ve městě Lauriacum (dnešní rakouský Enns), v době vlády nepřítele všeho křesťanstva císaře Diokleciána a jeho spoluvladaře Maximiána. Jako horlivý křesťan tajně pomáhal pronásledovaným křesťanům. V roce 304 n.l. byla odhalena jeho křesťanská víra a nejprve jej císař z funkce sesadil a vyšetřující soudce Aquilinus jej nechal krutým způsobem mučit. Když se i po bití odmítl vzdát křesťanské víry byl Florián s kamenem na krku vhozen do řeky Enže. Jeho mrtvé tělo se zachytilo na skále, k níž podle pověsti zaletěl velký orel, i když je sám dravcem, mrtvolu sv. Floriána před ostatními dravci uchránil. Stalo se 4. května 304 n. l. Ostatky sv. Floriána pochovala zbožná paní Valerie z Lince, později převezeny na místo, kde nad jeho hrobem byl v 6. století postaven klášter sv. Floriána, první písemná zmínka o klášteře pochází z r. 819 n.l. Odkud pak byly ostatky přeneseny dvěma jáhny (jáhen – duchovní, který přijal nižší svěcení) do Říma. Roku 1183 byly vyžádány ostatky sv. Floriána polským králem Kazimírem II. Spravedlivým (1177-1194) a krakovským biskupem Gedeonem jako ochrana proti Rusům. Papež Lucius III. (1181-1185) žádosti vyhověl. Sv. Florián má poslední místo odpočinku v tehdy nově vystavěném chrámu v Krakově. Od té doby je sv. Florián patronem Polska. Je patronem hasičů, kominíků a všech, kteří pracují s ohněm. Jeho atributem je nádoba (vědro, putýnka) s vodou, kterou hasí hořící dům. Svátek má 4. května. Každoročně se konají i v době totality, oslavné bohoslužby v pražském barokním kostele u sv. Jakuba. Svatý Florián, jehož jméno je z latinského slova „florianus“ a v překladu znamená „kvetoucí, rozkošný“ patří mezi nejpoblíbenější české svátce, je patronem proti požárům a vodě a proto představoval v dřívějších dobách běžný námět pro výklenkové plastiky venkovských usedlostí, které měly ochraňovat dům. Floriánovo „hasičství“ je však třeba chápat v původním slova smyslu jako hašení požáru lidské zloby a nenávisti, proto má svatý v rukou nádobu vody života, která má hasit vyprahlost a zlo.